

Allereerst werd tegelijkertijd met de inlijving bij Frankrijk van onze streken op 1 oktober 1795 de zelfstandigheid van alle gemeenten met minder dan 5000 inwoners, waaronder Wessem, opgeheven.¹⁰⁶⁾ Overgegaan werd op de zogenaamde kantonsgewijze municipale administratie d.w.z. in iedere gemeente werd een "agent municipal" en een "adjoint" aangesteld die zitting hadden in het bestuur van het kanton. De agent municipal was belast met het politietoezicht en de uitvoering van de besluiten van de kantonsmunicipaliteit. Tot de functies, eigen aan de "pouvoir municipal" en uitgeoefend door de kantonsmunicipaliteit, behoorden o.a. het beheer van de gemene gronden en de gemeentelijke eigendommen, de betaling van lokale uitgaven uit de gemene gelden (de salarissen van de bode, vroedvrouw, veldwachter e.d.), het uitvoeren van openbare werken (onderhoud van bruggen, wegen, batten, etc.). Ter bestrijding van deze onkosten werd nog altijd een soort grondbelasting, de landschat, geheven.

Wessem kwam te behoren tot het kanton Maaseik. Hierdoor werd het voor het eerst sedert 1570 gescheiden van Weert en Nederweert, die samen met Stramproy het kanton Weert gingen vormen. Wessem protesteerde tevergeefs tegen deze scheiding.¹⁰⁷⁾

In 1800 werden de "municipalités de canton" opgeheven en kwamen de gemeenten met minder dan 5000 inwoners weer in het bezit van een eigen bestuur. Aan het hoofd van de gemeente kwam een maire te staan, geassisteerd door een adjoint en een "conseil municipal" van tien man.¹⁰⁸⁾ De maire zou de functies vervullen van de vroegere kantonsmunicipaliteit, de agent municipal en de adjoint. Aan de maire en zijn adjoint werd in principe de volledige bestuurlijke taakuitoefening der gemeente opgedragen. Aan de maire kwam bovendien een verordenende bevoegdheid toe. Hij werd benoemd en ontslagen door de prefect. Zijn ambts-termijn werd in 1802 op vijf jaar bepaald, waarna herbenoeming mogelijk was. De gemeenteraad bestond ingevolge de wet van 28 pluviôse VIII (17 februari 1800) in de gemeenten met minder dan 2500 inwoners uit tien personen. De leden werden benoemd en ontslagen door de prefect. Hun zittingstermijn was aanvankelijk drie jaar, later twintig jaar, waarbij na tien jaar de helft der leden zou aftreden. De competentie van de raad was beperkt tot beraadslaging over de rekeningen van de maire en de ontvanger, tot regeling van de verdeling van brandhout en andere vruchten uit gemeentegoed en de verdeling van spandiensten. Tenslotte gaf de raad advies over eventuele speciaal te treffen voorzieningen en over het entameren of voortzetten van processen inzake de uitoefening